

31 Μαΐου 2020

Θαύματα του Αγίου Ραφαήλ. «Τι είναι αυτό το μέρος;»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

«Τι είναι αυτό το μέρος;»

Μια Κυριακή, η κυρία Μαρία Π. μαζί με τον σύζυγό της Κωσταντίνο, ήρθαν στο Μοναστήρι του Αγίου Ραφαήλ στο Άνω Σούλι του Μαραθώνα και αφού παρακολούθησαν τη Θ. Λειτουργία εισήλθαν στο αρχονταρίκι της Αδελφότητας όπου πατέρες και ευλαβείς προσκυνητές συζητούν και ανταλλάσσουν απόψεις. Εκεί, η κ. Μαρία διηγήθηκε στους πατέρες τα εξής:

«...Τον Άγιο Ραφαήλ δεν τον ήξερα. 1^η φορά τον γνώρισα το '93, όταν έπαθε έμφραγμα ο άντρας μου Κώστας. Ήταν σε πολύ άσχημη κατάσταση, όταν έφτασε στο νοσοκομείο, αλλά τελικά έζησε και ξεπέρασε τα προβλήματα της υγείας του. Τότε, λοιπόν, όταν ήταν σε μια κλίνη του νοσοκομείου και ανάρρωνε, είδα στο πλάι του κρεβατιού του ότι είχε εικόνα του Αγίου Ραφαήλ και από εκεί Τον πρωτοέμαθα. Γιατί μου έκανε εντύπωση, ότι σε καμία άλλη κλίνη δεν είχε εικόνες, μόνο σε κείνη του συζύγου μου. Και ρωτώντας μία φίλη μου, μου είπε ότι είναι μεγάλος Άγιος και πολύ θαυματουργός.

Εν τω μεταξύ, περάσαν τα χρόνια. Εν έτει 2009, εμφανίστηκαν στο σύζυγο εγκολπώματα στο λεπτό έντερο, σπάνια περίπτωση, διότι συνήθως εμφανίζονται

εγκολπώματα στο παχύ έντερο. Έπαιρνε λοιπόν κορτιζόνη, λόγω της παθήσεως αυτής. Ξαφνικά, λοιπόν, στις 4 Οκτωβρίου του 2009, λιποθύμησε, είχε πυρετούς και άλλα συμπτώματα, χωρίς να ξέρουμε τι έχει. Ήταν σε πολύ άσχημη κατάσταση. Όμως, πίστευε πάρα πολύ. Συνεχώς επαναλάμβανε: Παναγία μου, Θεέ μου. Παναγία μου, Θεέ μου. Τον πηγαίνουμε σε εφημερεύον νοσοκομείο. Οι γιατροί, αφού τον εξέτασαν είπαν πως είχε γρίπη των χοίρων, του έδωσαν αντιβίωση και μας έδιωξαν. Πήγαμε σε άλλο εφημερεύον νοσοκομείο, δεν βρήκαν τι έχει. Φέραμε και γιατρό στο σπίτι μας, κι' αυτός δεν βρήκε άκρη. Ο άντρας μου όμως πονούσε πολύ. Εντέλει, αφού έκανε εξετάσεις, μαγνητική τομογραφία και άλλα, είδαν οι γιατροί ότι είχε τρυπήσει το έντερο, λόγω της κορτιζόνης που έπαιρνε ο άντρας μου για την πάθησή του. Μέχρι να χειρουργηθεί, πήγε 14 Δεκεμβρίου. Ο άνδρας μου είχε φτάσει σε άθλια κατάσταση και κάποιοι λέγανε ότι ήτανε ξοφλημένος, τελειωμένη κατάσταση. Δεν περιμένανε να ξυπνήσει, γιατί η εγχείρηση έγινε με ολική νάρκωση. Κι' όμως, άντεξε. Θυμάμαι μια νοσοκόμα ήρθε με χαρά κι' έλεγε: «κουνάει τα πόδια του, συνέρχεται!». Είχε τον Άγιο Ραφαήλ δίπλα του, αλλά τότε δεν το καταλαβαίναμε. Μια βδομάδα μετά, έσπασε το τραύμα του. Έπαθε μετεγχειρητική κοίλη. Ξανά, λοιπόν, 2^η φορά στο χειρουργείο. Με τοπική νάρκωση αυτή τη φορά, γιατί δεν έπαιρνε ολική. Παρά, τις όποιες προβλέψεις τα κατάφερε και πάλι. Όμως, ήταν πολύ εξασθενημένος. Έχασε 17 κιλά. Με το ζόρι έτρωγε. Τον είχαμε με ορό και με καθετήρα και είχε πυρετούς και διάφορα άλλα συμπτώματα. Οι γιατροί είπαν να πάει στο σπίτι, για να ανέβει η ψυχολογία του και να τρώει περισσότερο. Έτσι, (με τα τέσσερα) τον φέραμε στο δωμάτιό του. Εκεί, ανέλαβε κάπως τις δυνάμεις του, αλλά συνέχισε να έχει σοβαρά προβλήματα.

Πριν τις απόκριες, βλέπω δύο όνειρα, δύο διαδοχικά βράδυα. Στο 1^ο όνειρο είδα ότι βρισκόμουν με το σύζυγό μου Κωνσταντίνο σε ένα μικρό караβάκι και πορευόμασταν στη θάλασσα και ξαφνικά φτάσαμε στη στεριά και βρεθήκαμε σε μια πλαγιά, άγνωστη σε μένα που είχε ένα μικρό εκκλησάκι. Και λέω μέσα μου, Τι είναι αυτό το μέρος και πώς βρεθήκαμε εδώ; Και ξύπνησα. Μου τυπώθηκε όμως το όνειρο αυτό στη μνήμη και αναρωτιόμουν τι να σημαίνει. Την επόμενη μέρα, βλέπω άλλο όνειρο: Ήλθε μια γυναίκα και μου έδωσε πολλές πατάτες και μου έλεγε: πάρε να φάτε. Όταν τη ρώτησα ποια είναι, μου λέει γειτόνισσα είμαι, εκεί πιο πάνω μένω (και μου έδειχνε προς το μοναστήρι της Παναγίας), η Μαρία της Εύβοιας. Ξύπνησα και κατάλαβα ότι ήταν η Παναγία η Γοργοεπήκοος που έχουμε κοντά στο εξοχικό μας στην Ερέτρια της Εύβοιας, και ότι θα μας βοηθούσε. Το 1^ο όνειρο, όμως δεν μπορούσα ακόμα να το ερμηνεύσω.

Δυο-τρεις μέρες μετά, αφότου είδα τα όνειρα, ο σύζυγός μου χειροτέρευσε. Έκανε δυνατό πόνο. Ήταν, πάλι σε πολύ άσχημη κατάσταση και αποφασίσαμε να πάει πάλι στο νοσοκομείο. Τον πήγαμε στο Λαϊκό. Εκεί, του έκαναν εξετάσεις και αποφάνθηκαν ότι έπρεπε να χειρουργηθεί και πάλι. «Δεν σας κρύβω ότι πρέπει να τον ανοίξουμε», μου είπε ο γιατρός. Επειδή όμως η υγεία του συζύγου μου ήταν

πάρα πολύ επιβαρυσμένη, είχε πολύ ανεβασμένα αιμοπετάλια κλπ, κανείς γιατρός δεν αναλάμβανε την ευθύνη να τον χειρουργήσει.

Μια μέρα από εκείνες που ήμασταν στο νοσοκομείο, σε ένα δωμάτιο με πολλές κλίνες. Στο διπλανό κρεβάτι ήταν ένας κύριος με τον οποίο έπιασα συζήτηση. Κάποια στιγμή, λοιπόν, του λέω: Γιάννη από που είσαι; Από τη Μυτιλήνη, μου απαντάει. Εκεί έχετε τον Άγιο Ραφαήλ. Έχεις πάει στον Άγιο Ραφαήλ; τον ρωτάω. Βεβαίως, κάθε χρόνο πάω, απαντάει εκείνος. Εγώ, πολύ τον πιστεύω τον Άγιο Ραφαήλ, του λέω και τη στιγμή εκείνη που το είπα αυτό μπαίνει ένας ρασοφόρος μέσα στο δωμάτιο, και μου δίνει ένα ημερολόγιο τσέπης. Το κοιτάζω και τι να δω: Ήταν ημερολόγιο της Αδελφότητας του Αγίου Ραφαήλ στο Άνω Σούλι Μαραθώνος. Έμεινα άναυδη. Τη στιγμή που είπα ότι πιστεύω πολύ στον Άγιο Ραφαήλ, μπήκε μέσα ο γέροντας αυτός, που πρώτη φορά έβλεπα, και μου έδωσε το ημερολόγιο του Αγίου Ραφαήλ, στον οποίο μόλις είχα αναφερθεί. Όλοι εντυπωσιαστήκαμε. Καταλάβαμε ότι δεν υπήρχε περίπτωση να είναι τυχαίο αυτό το πράγμα, αλλά πρόκειται περί θαύματος. Ο Άγιος μας έδειχνε την παρουσία Του και τη μέριμνά του για μας. Αποφασίσαμε, όταν γινόταν καλά ο σύζυγος να πηγαίναμε μαζί να προσκυνήσουμε τον Άγιο Ραφαήλ, μιας και το ημερολογιάκι είχε και σχεδιάγραμμα πρόσβασης στην Αδελφότητα του Αγίου, στο Άνω Σούλι Μαραθώνος. Από εκείνη την ημέρα, λοιπόν, ο σύζυγος άρχισε να αισθάνεται καλύτερα. Μας έλεγε μάλιστα, «καλά είμαι». Όμως, ο γιατρός μας δήλωνε ότι μην τον κοιτάτε που λέει είμαι καλά, οι εξετάσεις του είναι για χειρουργείο. Καθώς περνούσαν οι μέρες όμως, οι εξετάσεις πράγματι βελτιώθηκαν και εντέλει το χειρουργείο δεν έγινε. Και είμαι πεπεισμένη ότι είναι θαύμα με τη μεσολάβηση της Παναγίας και του Αγίου Ραφαήλ. Και είναι μεγάλο θαύμα, διότι τόσο καιρό δεν περνούσαν τα συμπτώματα που είχε ο άντρας μου, και ήταν τέτοια η κατάσταση της υγείας του που δεν θα βγαίνε αυτή τη φορά από το χειρουργείο.

Το Μάιο, είχε γίνει αρκετά καλά ο σύζυγος και ήρθαμε για πρώτη φορά εδώ στο Άνω Σούλι, να προσκυνήσουμε τον Άγιο Ραφαήλ και να Τον ευχαριστήσουμε. Μάλιστα ενώ είχαμε χαθεί στο δρόμο, στρίψαμε κάπου και βρεθήκαμε εδώ, χωρίς να καταλάβουμε πως. Όταν λοιπόν φτάσαμε και είδα την πλαγιά και το εκκλησάκι του Αγίου Ραφαήλ και όταν στη συνέχεια αντίκρυσα στο βάθος τη θάλασσα, όπως φαίνεται από εδώ, κατάλαβα με έκπληξη ότι αυτό είναι το μέρος που είχα ονειρευτεί ότι βρέθηκα με το σύζυγό μου. Συνειδητοποίησα με συγκίνηση ότι όλο αυτό τον καιρό, ο Άγιος Ραφαήλ μας είχε υπό την σκέπη και την προστασία του, ακόμα κι' όταν δεν Τον επικαλούμουν και ότι μου είχε δείξει από πριν ότι με την μεσιτεία Του θα φτάναμε στο αίσιο τέλος της περιπέτειάς μας, στον ιερό τόπο Του, στην πλαγιά του Άνω Σουλίου Μαραθώνος. Θυμήθηκα ότι μας είχε δείξει ήδη από το 1993, ότι μας προστατεύει, παρά το ότι περάσαν τα χρόνια και το είχα ξεχάσει.

Στις 14 Δεκεμβρίου του 2010 μάλιστα, που συμπληρώθηκε ακριβώς ένας χρόνος από τη μέρα που χειρουργήθηκε για πρώτη φορά ο άντρας μου, ο Άγιος Ραφαήλ μας έκανε για άλλη μια φορά αισθητή την παρουσία Του, δείχνοντάς μας ότι μας θυμάται και μας σκέπει, αλλά και επισημαίνοντάς μας ότι Εκείνος ήταν παρών στις εγχειρήσεις και σε όλη την περιπέτειά μας. Μ' αυτό τον τρόπο, ενίσχυσε την πίστη και το κουράγιο μας, αλλά και την ευγνωμοσύνη μας σ' Αυτόν. Ας είναι ευλογημένο και δοξασμένο το όνομά του πάντοτε. Τον ευχαριστούμε πάρα πολύ για όλα.»

Πηγή: <http://www.agiosrafael.gr/el/2009-10-06-15-53-51/2010-12-18-15-48-16.html>